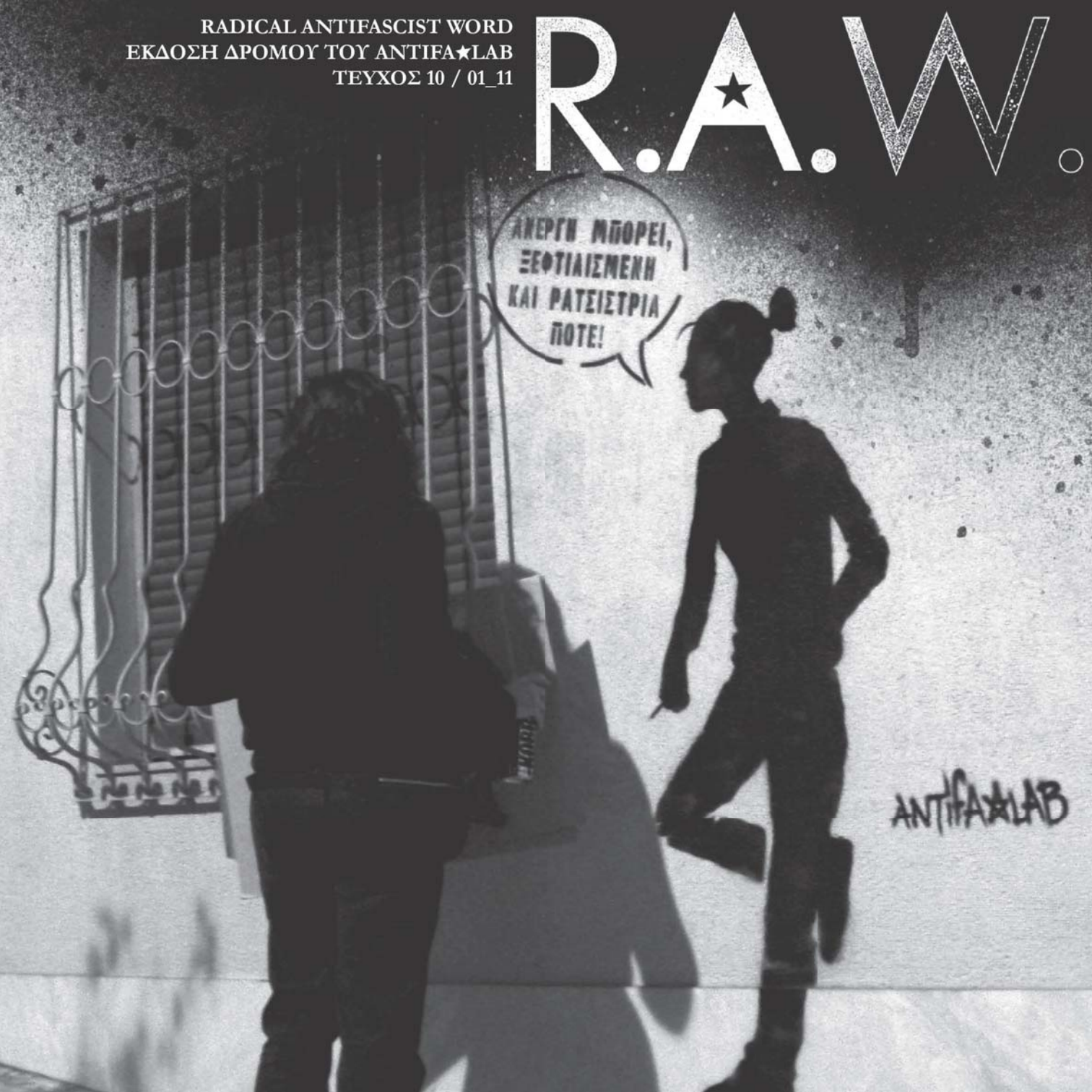

RADICAL ANTIFASCIST WORD
ΕΚΔΟΣΗ ΔΡΟΜΟΥ ΤΟΥ ANTIFA★LAB
ΤΕΥΧΟΣ 10 / 01_11

R.A.W.

ΑΝΕΡΓΗ ΜΠΟΡΕΙ,
ΞΕΦΤΙΑΙΣΜΕΝΗ
ΚΑΙ ΡΑΤΣΙΣΤΡΙΑ
ΠΟΤΕ!

ANTIFA★LAB

>ΠΟΛΕΜΙΚΟ (ΥΠΟΥΡΓΙΚΟ) ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ;

Ούτε ένας, ούτε δύο, ούτε τρεις αλλά οκτώ -μάλιστα οκτώ- ολόκληροι υπουργοί και δυο τρεις υφυπουργοί από κοντά, κάτσανε στις 5 του Γενάρη και συζητήσαν, λέει, για τα προβλήματα του ιστορικού κέντρου της **Αθήνας**. Τα οποία συνόψισαν, εμμέσως πλην σαφώς, στο εξής ένα: οι μετανάστες. Δεν αστειευόμαστε. Μετά την πεντάωρη διυπουργική συνάντηση, αυτό βγήκαν και είπαν, με ένα στόμα, οι υπουργοί: το παραεμπόριο (στο οποίο απασχολούνται αφρικανοί ως επί το πλείστον), τα εγκαταλειμμένα κτίρια (στα οποία μένουν άστεγοι μετανάστες), η εγκληματικότητα (στην οποία οι ντόπιες και ξένες μαφίες εξωθούν τους πολυεθνικούς φτωχοδιάβολους). Αυτά είναι τα προβλήματα που μαστίζουν την πρωτεύουσα, είπαν.

Λόγια σταράιά, δε συμφωνείτε; Την ίδια στιγμή που οι μισοί και βάλε υπάλληλοι του Δήμου παραμένουν απλήρωτοι, που μερικές εκατοντάδες άλλοι οδεύουν προς την απόλυση, και που λόγω κρίσης τα πάντα πάνε γενικώς κατά διαόλου, τα γατόνια οι υπουργοί, ομόφωνα εντοπίζουν το πρόβλημα στους μετανάστες. Μια αισιόδοξη, τρόπος του λέγειν, εξήγηση θα ήταν ότι απλά τους χρησιμοποιούν σαν εύκολο στόχο, προκειμένου να περάσουν απαρατήρητα τα πραγματικά προβλήματα του Δήμου. Αλλά, δυστυχώς, δεν πρόκειται περί αυτού. Στον απόηχο της συνάντησης κάτι ψιθυρίστηκε περί συντονισμένων κινήσεων, «δραστικών λύσεων» και εκκαθάρισης του κέντρου (από τους μετανάστες) μέσα

σε ένα εικοσιτετράωρο. Κι αυτοί οι ψίθυροι έχουν μια ιδιαίτερη σημασία. Όχι μόνο επειδή πριν από κάνα χρόνο αποτελούσαν την επίσημη πρόταση - για την αντιμετώπιση των μεταναστών - του φασίστα Πλεύρη. Αλλά επειδή ειδικά σήμερα έρχονται και «κουμπώνουν» όχι με άλλους ψιθύρους αλλά με πραγματικά γεγονότα: από το «φράχτη» στον Έβρο μέχρι τους πυροβολισμούς σε βάρος μεταναστών στην Ηγουμενίτσα, κι από τη μαφία του Άγιου Παντελεήμονα μέχρι το νομοσχέδιο για το άσυλο, αυτό που γίνεται ξεκάθαρο είναι ότι, όλο και πιο έντονα, όλο και πιο βίαια επελαύνει μπροστά στα μάτια μας η βαρβαρότητα της εν Ελλάδι αντιμεταναστευτικής πολιτικής.

Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον (ολοκληρωτισμού) τοποθετείται η παραπάνω συνάντηση. Και μ'αυτή την έννοια δεν μπορούμε παρά να περιμένουμε τα χειρότερα. Στρατοαστυνομικές μεγαεπιχειρήσεις -24ωρη κατάσταση έκτακτης ανάγκης- Ό,τι κι αν εφαρμοστεί, δε νομίζουμε πως θα έχει σχέση με όσα ως τώρα έχουν δει τα μάτια μας. Κι αυτός είναι ένας πολύ σοβαρός λόγος να κουνήσουμε τον κώλο μας όσο υπάρχει καιρός. Όχι μόνο από αλληλεγγύη προς τους μετανάστες. **Αλλά γιατί πλέον είναι ξεκάθαρο πως ό,τι ξημερώνει γι' αυτούς σήμερα θα ξημερώσει και για μας αύριο.** Οι αυταπάτες του πρόσφατου παρελθόντος έχουν παρέλθει ανεπιστρεπτή.

Το antifa ★ LAB είναι μια αντιφασιστική συνέλευση που και δρα στην αθήνα, έχοντας διαρκώς στο στόχαστρό της όλους τους φασισμούς -είτε αυτοί κουβαλάνε πάνω τους σβάστικα είτε όχι. Δεν έχουμε καμία σχέση με κανένα κρατικό ή mediακό θεσμικό φορέα -και καμία όρεξη δεν έχουμε να αποκτήσουμε στο μέλλον.

Αν έχεις κάτι να μας πεις, στείλτο στο antifalab@yahoo.gr
-αλλιώς μπορεί και να συναντηθούμε στους δρόμους.

Οκτώβρης 2010: *«Είμαστε περήφανοι για την Ιστορία μας και γι' αυτό θα παραμείνει κεντρικό αντικείμενο στην εκπαίδευση των Ελλήνων μαθητών».* Υφυπουργός Παιδείας, Γιάννης Πανάρετος

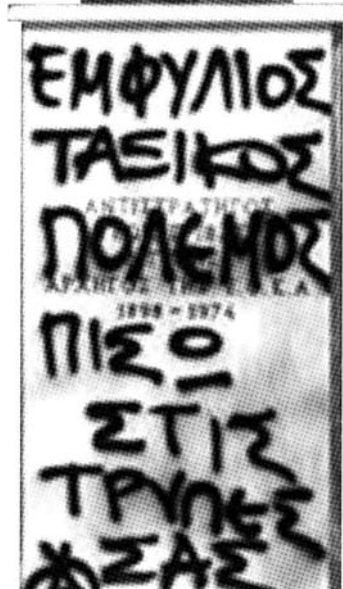
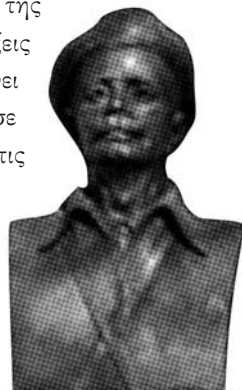
Ιανουάριος 2011: *Το υπουργείο Παιδείας βγάζει την Ιστορία από τον κορμό της υποχρεωτικής διδασκαλίας στη Β' και στη Γ' Λυκείου και τη μετατρέπει σε μάθημα επιλογής.*

> **Και όμως,** το υπουργείο παιδείας έκρινε ότι την παρούσα στιγμή η ιστορία -η οποία μέχρι τώρα και για χρόνια αποτελούσε διακηρυγμένο κεντρικό ρόλο στην σχολική εκπαίδευση- δεν έχει θέση βαρύτητας στα γνωστικά αντικείμενα των μαθητών στο λύκειο. Ο κάθε μαθητής μπορεί να την επιλέγει ανάλογα με το ενδιαφέρον του ή όχι για τα ιστορικά θέματα.

Το ελληνικό κράτος μ' αυτόν τον τρόπο παραδέχεται πλέον και επίσημα ότι μια από τις βασικές λειτουργίες του ελληνικού σχολείου, δηλαδή η διασπορά της εθνικής ιδεολογίας και προπαγάνδας, χρειάζεται πλέον όλο και μικρότερο χώρο στις σχολικές αίθουσες την στιγμή που σε αυτό εκπαιδεύονται καθημερινά οι νεολαίοι μπροστά από τις τηλεοράσεις και το ίντερνετ. Αυτή η εξουσιοδότηση από το κράτος στα μίντια έχει γίνει εδώ και πολλά χρόνια ώστε να είναι κοινός τόπος πλέον ότι το μάθημα της ιστορίας στα σχολεία έχει ξεμείνει κι αυτό σαν ένα απομεινάρι του παρελθόντος την στιγμή που ο σύγχρονος φασισμός της ελληνικής κοινωνίας είναι ανά πάσα στιγμή έτοιμος να δείξει τα δόντια του χωρίς καν να έχει ανάγκη να προπαγανδίσει με λεπτομέρειες τα ψέματά του για το τι συνέβη στο παρελθόν.

Μπορεί οι μαθητές να χαιρόνται που επιτέλους ξεφορτώθηκαν αυτό το βραχνά του -μαθαίνω - απέξω- εκατοντάδες σελίδες- και εμείς να ελπίζουμε μαζί με αυτούς να καταργηθεί το μάθημα της ιστορίας-και όχι μόνο αυτό- από όλες τις τάξεις του σχολείου, το ζήτημα ωστόσο παραμένει για εμάς να στεκόμαστε αντιμέτωποι σε κάθε θεσμό που αναπαράγει τις ίδιες και τις ίδιες εθνικές και ρατσιστικές μαλακίες και στις σχέσεις που δημιουργούνται γύρω από αυτόν (είτε αυτό λέγεται σχολική προπαγάνδα είτε εθνικιστική φλυαρία των μίντια). **Και να είμαστε σε θέση να βλέπουμε την ιστορία όχι με βάση εθνικά και ιμπεριαλιστικά κριτήρια αλλά σαν ένα κομμάτι της συλλογικής μας μνήμης για τα εγκλήματα των αφεντικών απέναντί στη εργατική τάξη.**

στη φωτογραφία οι είντροφοι- φίλοι του μαθήματος της ιστορίας- εκφράζουν με ιστορική διαύχεια μια κριτική στην προπομή ενός κύττηρου φασίστα, κάθου στο διεραδικό κάμητο

> Προφανώς το όνομα **Τζάρεντ Λόφνερ** δε σας λέει τίποτα. Πρόκειται για τον 22χρονο Αμερικάνο που, στις αρχές Γενάρη, αποπειράθηκε να σκοτώσει τη μετριοπαθή Βουλευτή Γκίφορντς στο Τούσον της Αριζόνα, αφήνοντας πίσω του 6 νεκρούς και 13 τραυματίες. Αν ο Λόφνερ ήταν μουσουλμάνος, το γεγονός αυτό θα είχε βρει ήδη τη θέση του στη μακρά αλληλουχία των πράξεων που αποδεικνύουν τον ισλαμικό φονταμενταλισμό. Ο Λόφνερ όμως είναι λευκός, οπότε η πράξη του επενδύθηκε με ιστορίες από τη μοναχική εφηβεία του και την απογοήτσή του από το πανεπιστήμιο, για να υπηρετήσει τα γνωστά κλισέ που συνοδεύουν κάθε παρόμοιο «μακελειό». Το διαταραγμένο προφίλ του δράστη δεν θα μπορούσε βέβαια να κρύψει την άνοδο του ακροδεξιού εξτρεμισμού στις ΗΠΑ και το κλίμα μίσους που έχει καταλάβει τη χώρα. Άλλωστε οι συνειρμοί με συνθήματα του τύπου «Don't retreat, reload» (Μην υποχωρείτε, ξαναγεμίστε) είναι πολύ άμεσοι για να περάσουν απαρατήρητοι. Όπως και το γεγονός ότι μετά το «μακελειό» αυξήθηκαν κατακόρυφα

οι πωλήσεις όπλων στην Αριζόνα, όπου πρακτικά κάθε μόνιμος κάτοικος δικαιούται να κυκλοφορεί με όπλα.

Τέτοια επιχειρήματα είναι αληθινά αλλά είναι και βολικά, ειδικά για τους «δημοκρατικούς». Όχι μόνο γιατί ενώ θρηνούν για το κλίμα μίσους που «οπλίζει» τέτοιους τύπους, δεν έχουν κανένα πρόβλημα να διατάζουν καθημερινά εκατοντάδες δολοφονίες αμάχων στο Ιράκ και στο Αφγανιστάν. Αλλά και γιατί την ίδια στιγμή που χύνουν τόνους μελάνι για την «τραγωδία» της Αριζόνα, έχουν υπογράψει μια άλλη τραγωδία στην ίδια πολιτεία. Τους εκατοντάδες νεκρούς μετανάστες στα σύνορα με το Μεξικό, μία ακόμη παράπλευρη συνέπεια του διαβόητου νόμου SB1070. Ο νόμος που ισχύει από την περασμένη άνοιξη, δίνει το δικαίωμα στις αρχές να απελαύνουν άμεσα οποιονδήποτε μετανάστη δεν έχει χαρτιά και εφαρμόζεται με τη βοήθεια 500 νέων στρατιωτών της εθνικής φρουράς που έστειλε ο Ομπάμα στην Αριζόνα. Αν κάτι από όλα αυτά σας θυμίζει το φράχτη, τη frontex ή τον Άγιο Παντελεήμονα, προσπεράστε το. Είναι μια απλή σύμπτωση...

Να μη τους κάνουμε τη χάρη-

«Ο κοπρίτης που μπαίνει στο Δημόσιο παραμένει κοπρίτης μια ζωή». Αυτά δήλωσε ο Θ. Πάγκαλος

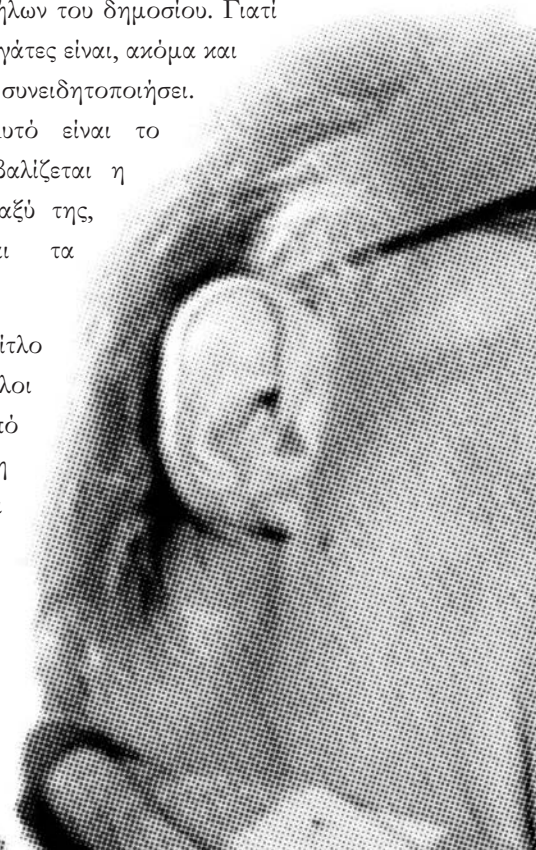
στις 31/12/2010 σιχτιρίζοντας που το ελληνικό δημόσιο πρέπει να πληρώνει τους υπαλλήλους του. Κι είναι ένας χρόνος τώρα που τα πρωτοσέλιδα των εφημερίδων και ο τύπος επιτίθεται συστηματικά στους δημοσίους υπαλλήλους. Λένε «κοπρίτες» αλλά εννοούν λιγότερους και φτηνότερους εργάτες.

Αυτό που στη πραγματικότητα μεθοδεύει η κυβέρνηση είναι να αξιοποιήσει ένα στερεότυπο δημοσίου υπαλλήλου, το οποίο μπορεί να χαρακτηρίζει διάφορους –όπως τους φίλους των βουλευτών, αυτών που δουλεύουν κοντά τους- αλλά όχι την πλειοψηφία. Σίγουρα όχι όσους δουλεύουν σε καθεστώς ανασφάλειας. Γιατί αυτό; Γιατί πρέπει να υποδείξει ενόχους. Γιατί καθώς το κράτος αποσύρεται οριστικά πια από το κομμάτι της πρόνοιας, καθώς κάνει περικοπές στις κοινωνικές υπηρεσίες που είναι βασικές για την επιβίωση της εργατικής τάξης, κόβοντας επιδόματα και μειώνοντας προσωπικό και πόρους σε εκπαίδευση

και υγεία, αφήνει πίσω του διάφορους τσαντισμένους. Και όλοι αυτοί οι τσαντισμένοι πέρα του ότι μπορεί να γίνουν και επικίνδυνοι, συχνά είναι διατεθειμένοι να στραφούν εναντίον οποιουδήποτε τους υποδειχθεί ως υπεύθυνος, ακόμα και αν αυτός είναι κομμάτι της εργατικής τάξης. Στη προκειμένη περίπτωση εναντίον των υπαλλήλων του δημοσίου. Γιατί η πλειοψηφία τους εργάτες είναι, ακόμα και αν δεν το έχουν συνειδητοποιήσει.

Μαλακία τους. Αυτό είναι το σχέδιο. Να καννιβαλίζεται η εργατική τάξη μεταξύ της, να ξεκαρφώνονται τα αφεντικά.

Έτσι κάτω από το τίτλο δημόσιοι υπάλληλοι τσουβαλιάζονται από ανώτερα στελέχη σε υπουργεία και υπηρεσίες μέχρι καθαρίστριες των μετρό και του

ΗΣΑΠ σε καθεστώς υπενοικίασης, υπάλληλοι στη καθαριότητα και στα ΧΥΤΑ με συμβάσεις έργου και συμβάσεις ορισμένου χρόνου, καθηγητές και δάσκαλοι που τρέχουν ωρομίσθιοι από το ένα σχολείο στο άλλο. Το κράτος πατάει στις φηγούρες των πρώτων για να επιτεθεί στους άλλους, σε όσους δουλεύουν σε καθεστώς ανασφάλειας, κάνουν τη «βρώμικη» δουλειά και με διπλοβάρδιες τρέχουν να καλύψουν το ελλειπές προσωπικό στις υπηρεσίες και τα πόστα που εργάζονται. Αν κάποιος δέχεται τις συνέπειες αυτής της επίθεσης πρώτα αυτοί είναι. Και μετά ολόκληρη η εργατική τάξη, γιατί η υποτίμηση τους ανοίγει περάσματα και για την υποτίμηση των υπολοίπων.

Όσο για τους τομείς που θίγονται από αυτό το «ξεσκαρτάρισμα» του δημοσίου. Ε, αυτοί σίγουρα δεν είναι οι τομείς του στρατού και της αστυνομίας. Που αν ήταν να τεθεί

ζήτημα για το ποιοι είναι οι μόνιμοι εκεί θα έπρεπε να κοιτάζει κανείς πρώτα. Όμως, για αυτούς ούτε λόγος. Σε καιρούς που ζούμε αυτοί είναι χρήσιμοι για το κράτος. Και αυτό θέλει να το δείχνει συνέχεια, αυξάνοντας τις προσλήψεις, δημιουργώντας νέα σώματα, αγοράζοντας στρατιωτικούς εξοπλισμούς. Γιατί όλοι αυτοί από καιρό έχουν πάρει τη θέση των εχθρών της εργατικής τάξης. Άλλοτε σκοτώνοντας τη στο αφγανιστάν, άλλοτε στα σύνορα κι άλλοτε κυνηγώντας τη γύρω από την Ομόνοια και το Παντελεήμονα.

Το είπαμε και πριν. Οι τομείς του δημοσίου που θίγονται είναι αυτοί που το κράτος από καιρό προσπαθεί να ξεφορτωθεί από πάνω του, είναι αυτοί που έχουν να κάνουν με την υγεία, τη παιδεία και τη πρόνοια. Είναι οι τομείς που είναι απαραίτητοι για την αναπαραγωγή της εργατικής τάξης και που έμμεσα αποτελούν κομμάτι του μισθού της (επιδόματα, ασφάλεια υγείας, υπηρεσίες ΙΚΑ κλπ.) Γιατί τελικά αυτοί που περισσεύουν για το κράτος δεν είναι δημόσιοι υπάλληλοι. Εργάτες περισσεύουν...

**Να μην
φαγωδούμε
μεταξύ μας.**

-είναι κράτος σε επιθετικό πόλεμο

και πήγαν στις χώρες καταγωγής τους: Εξόντωση.

Γιατί πώς αλλιώς μπορεί να χαρακτηριστεί η σύλληψη, το στοιβάζημα στα περίφημα κέντρα πρώτης υποδοχής(ΚΕΠΥ), τα ερωτηματολόγια «παγίδα» και εν τέλει η με το καλό ή το κακό(εννοημένα και τα δύο σε καιρό πολέμου) εκδίωξη προς τα πίσω; Προς τις εμπόλεμες χώρες τους, οι περισσότερες από τις οποίες ούτε καν αναγνωρίζονται ως τέτοιες;

Και τι είναι αυτά τα ΚΕΠΥ όπου θα οδηγούνται οι «παράνομα εισερχόμενοι μετανάστες» μέχρι να υποστούν το ξεσκαρτάρισμα με βάση το οποίο ελάχιστοι θα λαμβάνουν το δικαίωμα να καταθέσουν αίτηση ασύλου, αν όχι επικύρωση του ότι όλους αυτούς τους «περισσευάμενους» μετανάστες τους περιμένουν στον ελληνικό παράδεισο στρατόπεδα συγκέντρωσης; Είναι μια ειρωνεία της τύχης ότι τα διαβόητα ΚΕΠΥ θα φτιαχτούν σε εγκαταλελειμμένα στρατόπεδα; Είναι πολύ προωθημένη

σκέψη ότι το «εξειδικευμένο επιστημονικό προσωπικό» των κέντρων αυτών θα συνεχίζει με «επιστημονικό» τρόπο το έργο των ελλήνων μπάτσων και στρατού και της frontex στα σύνορα; Περιμένει αλήθεια κανείς ότι αυτούς που οι δυτικοί στρατοί σκοτώνουν στην κεντρική Ασία και την Αφρική, αυτούς τους ίδιους θα τους περιμένουν εδώ σε τίποτα ξενοδοχεία; Η πίστεψη κανείς ότι όλη η καούρα του ΠΡΟΠΟ είναι να διευκολύνει τη ζωή σ' αυτούς που «λόγω λαθών και ελλείψεων του παρελθόντος ταλαιπωρούνται στην αναμονή»;

Το είπαμε και το ξαναλέμε: Πρόκειται για τον ίδιο πόλεμο, που μέχρι πριν κάποια χρόνια μέτραγε τους νεκρούς του σε περιοχές και χώρες που κάποιοι δεν μπαίνουν καν στον κόπο να μάθουν τα ονόματά τους* που εδώ και καιρό όλο και πιο φανερά, διεξάγεται και στα σύνορα και το εσωτερικό της ελληνικής επικράτειας. **Και αν το μισό αυτού του πολέμου είναι τα διακηρυγμένα ή μη φονικά σχέδια των κρατικών μηχανισμών, το άλλο μισό είναι η συνενοχή όσων νομίζουν ότι ο πόλεμος αυτός δεν τους αφορά.**

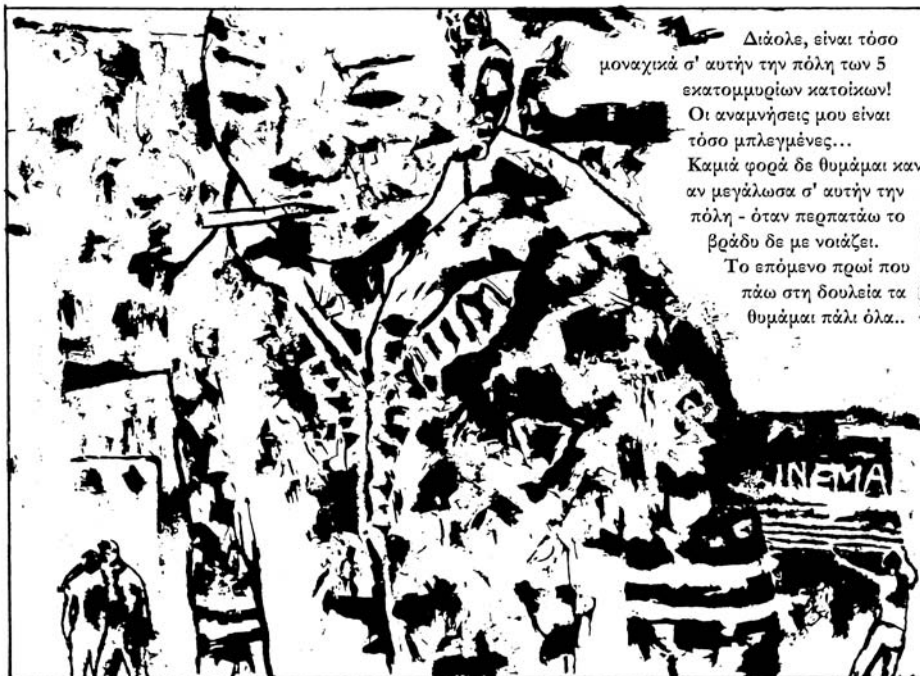

Tales from the Jungle

Τώρα μας κόψαν και το κάπνισμα.
Πώς να κάτσεις να σκεφτείς τι σου γίνεται αν
δεν κάνεις ένα τσιγάρο;

Αν κυκλοφορείς στην πόλη καταλαβαίνεις αν όλα
αυτά που «ανακαλύπτουν» οι μαλάκες στις ειδήσεις
είναι αλήθεια. Τι ξέρουν αυτοί από ζωή; Τίποτα!

Διάολε, είναι τόσο
μοναχικά σ' αυτήν την πόλη των 5
εκατομμυρίων κατοίκων!
Οι αναμνήσεις μου είναι
τόσο μπλεγμένες...
Καμιά φορά δε θυμάμαι καν
αν μεγάλωσα σ' αυτήν την
πόλη - όταν περπατάω το
βράδυ δε με νοιάζει.
Το επόμενο πρωί που
πάω στη δουλειά τα
θυμάμαι πάλι όλα..

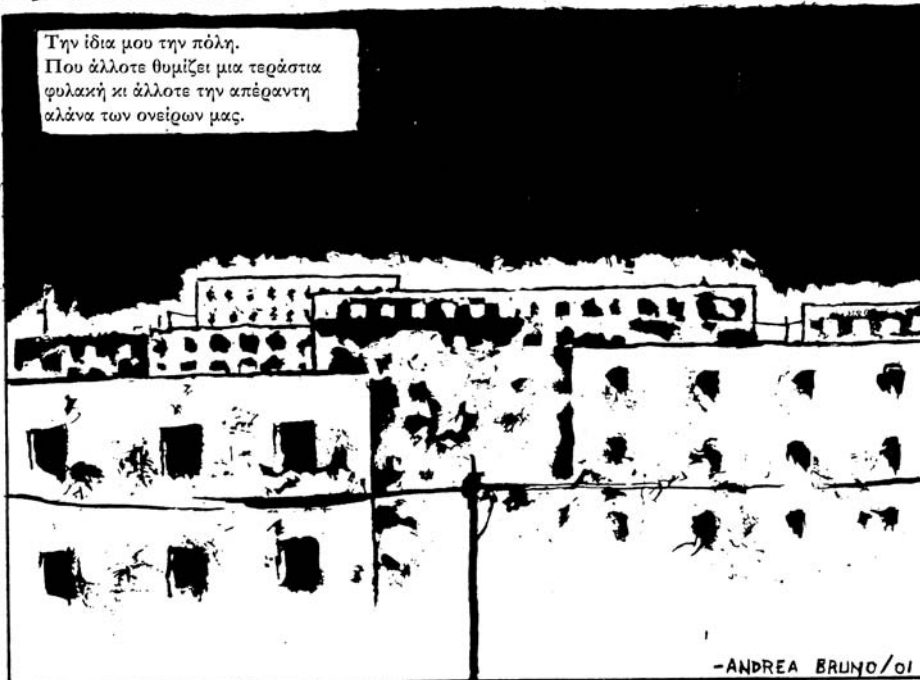
Το βράδυ σκέφτομαι μόνο όλους αυτούς που
έρχονται κυνηγημένοι από μακριά -τι θα έχουν
δει τα μάτια τους, πόση καταστροφή, πόσους
σιχαμένους τύπους με όπλα και στολές,

πόσους φίλους, πόσες νύχτες θα έχουν
περπατήσει χέρι χέρι όλοι μαζί. Σε τόσες
πόλεις τόσο μακρινές. Όταν ήμασταν μικροί
φантаζόμασταν με τους φίλους μου πως
ταξιθεύαμε σ' όλα αυτά τα μέρη κι εκεί κάναμε
κι άλλους φίλους. Τώρα εκεί έχει πόλεμο κι οι
άνθρωποι που μικρός ονειρευόμουν περνάνε απ'
αυτήν την πόλη.

Την ίδια μου την πόλη.
Που άλλοτε θυμίζει μια τεράστια
φυλακή κι άλλοτε την απέραντη
αλάνα των ονείρων μας.

-ANDREA BRUNO/ΟΙ

>

απο-

κάλυψηΣΟΚ:

ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ
ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ!

Wikileaks

(μόνο αποκοιμισμένες συνειδήσεις)

Δεν είναι απλώς της μόδας, είναι συνολική συνθήκη - είναι η εποχή που ζούμε. Η εποχή της πληροφοριοποίησης:

Τα πάντα γύρω μας και μέσα μας αναλύονται και κατατάσσονται σαν πληροφορίες και, ταυτοχρόνως, η πληροφορία η ίδια θεωρείται σαν το απόλυτο επιχείρημα! Αν τα απολυταρχικά θρησκευτικά καθεστώτα είχαν για πυξίδα την αλήθεια του θεού, τα «δημοκρατικά» έχουνε τις ατελείωτες πληροφορίες που κυκλοφορούν στο internet. Πόσοι και πόσοι δεν πιστεύουν πως η αποκάλυψη κάποιων κρυφών γεγονότων θα φέρει τον κόσμο πάνω κάτω. Αλλά τι είναι κρυφό σήμερα; Δεν ξέρουμε εδώ και καιρό πως οι στρατοί των κρατών (και του ελληνικού φυσικά) δολοφονούν; Κι ακόμη περισσότερο, από τότε η

εναντίωση στο κράτος και στον ολοκληρωτισμό ήταν καθαρά και μόνο θέμα πληροφόρησης κι όχι ζήτημα εμπειρίας και συνείδησης;

Ε λοιπόν, όλη αυτή η ιστορία με τα wikileaks κι όλη η συνομωσιολογία γύρω από αυτήν είναι άλλη μια από τα ίδια... Άλλη μια δήθεν αποκάλυψη που δήθεν σόκαρε τον δυτικό κόσμο. Και για να ολοκληρωθεί το παραμύθι έχει και τον ήρωα που δήθεν ξεμπροστιάζει το σύστημα και το κακό αμερικανικό κράτος...

